

32001L0017

2001.4.20.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 110/28

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/17/EK IRÁNYELVE
(2001. március 19.)
a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére és 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 92/49/EGK irányelvvel ⁽⁴⁾ kiegészített, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint a 92/96/EGK irányelvvel ⁽⁶⁾ kiegészített, a közvetlen életbiztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1979. március 5-i 79/267/EGK első tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ renddelkeznek a

biztosítóintézetek egyszeri engedélyezéséről, amit a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága bocsát ki. Ez az egyetlen engedély teszi lehetővé a biztosítóintézet számára, hogy tevékenységeit a Közösségben végezze letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján a fogadó tagállam további engedélye nélkül, és a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságainak kizárólagos prudenciális felügyelete alatt.

- (2) Azok a biztosítási irányelvek, amelyek biztosítóintézetekre egyetlen engedélyt írnak elő közösségi hatállyal, nem tartalmaznak összehangoló szabályokat a felszámolási eljárások esetére. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ hatálya alól kifejezetten kizárták a biztosítóintézeteket és az egyéb pénzügyi intézményeket. A belső piac megfelelő működésének és a hitelezők védelmének érdekében áll a közösségi szintű összehangolt szabályok létrehozása a biztosítóintézetek felszámolási eljárására.
- (3) Összehangolt szabályozást kell létrehozni annak biztosítására is, hogy az egy-egy tagállam illetékes hatósága által elfogadott reorganizációs intézkedések – amelyek célja a biztosítóintézet pénzügyi stabilitásának megőrzése vagy helyreállítása, valamint a lehetséges mértékig a felszámolási helyzet megelőzése – az egész Közösségben kifejthessék teljes hatásukat. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó reorganizációs intézkedések azok, amelyek magának a biztosítóintézetnek a jogai kivételével a felek korábban meglévő jogait érintik. A 73/239/EGK irányelv 20. cikkében és a 79/267/EGK irányelv 24. cikkében előírt intézkedéseket is ezen irányelv hatálya alá kell vonni, feltéve hogy azok megfelelnek a reorganizációs intézkedések meghatározásában szereplő feltételeknek.
- (4) Ezen irányelv közösségi hatállyal rendelkezik, érintve a 73/239/EGK, illetve a 79/267/EGK irányelvben meghatározott azon biztosítóintézeteket, amelyek központi irodája a Közösségben van, a harmadik országban központi irodával rendelkező biztosítóintézeteknek a Közösség területén levő fióktelepeit és a Közösségben állandó lakóhellyel rendelkező hitelezőket. Ez az irányelv nem szabályozza a reorganizációs intézkedések, illetve a felszámolási eljárások hatásait harmadik országokkal szemben.

⁽¹⁾ HL C 71., 1987.3.19., 5. o. és

HL C 253., 1989.10.6., 3. o.

⁽²⁾ HL C 319., 1987.11.30., 10. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1989. március 15-i véleménye (HL C 96., 1989.4.17., 99. o.), amelyet 1999. október 27-én megerősítettek, a Tanács 2000. október 9-i közös állásfoglalása (HL C 344., 2000.12.1., 23. o.) és az Európai Parlament 2001. február 15-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 96/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 168., 1995.7.18., 7. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ A Tanács 1992. június 18-i 92/49/EGK irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 73/239/EGK és a 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL L 63., 1979.3.13., 1. o. A legutóbb a 95/26/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁷⁾ A Tanács 1992. november 10-i 92/96/EGK irányelve a közvetlen életbiztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések koordinálásáról, valamint a 76/267/EGK és 90/619/EGK irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) módosításáról (HL L 360., 1992.12.9. 1. o.).

⁽⁸⁾ HL L 160., 2000.6.30., 1. o.

- (5) Ennek az irányelvnek a felszámolási eljárásokra kell vonatkoznia, függetlenül attól, hogy az eljárás alapja fizetési képtelenség-e, illetve hogy az önkéntes vagy kötelező-e. Vonatkoznia kell a kollektív eljárásokra is, amint azokat a székhely szerinti tagállam jogszabályai a 9. cikkkel összhangban meghatározzák, ideértve a biztosítóintézet eszközeinek értékesítését és az ebből származó jövedelmek elosztását. Ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk azoknak a felszámolási eljárásoknak is, amelyeket, bár nem fizetési képtelenség miatt indítottak meg, de a biztosítási kárigények kifizetése érdekében a 10. cikkkel összhangban valamely kielégítési sorrendet tartalmaznak. A biztosítóintézet alkalmazottainak a munkavállalási szerződésből, illetve munkaviszonyból származó követeléseiket át kell tudni ruházniuk valamilyen nemzeti bérgarancia-rendszerbe; az ilyen átruházott követeléseknek élvezniük kell a székhely szerinti tagállam jogában meghatározott (*lex concursus*) bánásmódot, ezen irányelv elveivel összhangban. Ezen irányelv rendelkezéseit megfelelően kell a felszámolási eljárások különféle eseteire alkalmazni.
- (6) A reorganizációs intézkedések elfogadása nem zárja ki a felszámolási eljárás megkezdését. Felszámolási eljárás kezdeményezhető a reorganizációs intézkedések elfogadásának hiányában vagy azt követően, és megszüntethető a csődegyezséggel vagy más hasonló intézkedéssel, ideértve a reorganizációs intézkedéseket is.
- (7) A fióktelep meghatározásánál – a fennálló fizetési képtelenségre vonatkozó elveknek megfelelően – figyelembe kell venni, hogy a biztosítóintézet különálló jogi személy. A székhely szerinti tagállam jogszabályainak meg kell határozniuk azt a módot, ahogyan az állandó felhatalmazással rendelkező, a biztosítóintézet ügynökeként eljáró független személyek birtokában lévő eszközök és források kezelendők a biztosítóintézet felszámolása során.
- (8) A reorganizációs intézkedések, illetve a felszámolási eljárások alkalmazásában különbséget kell tenni az illetékes hatóságok és a biztosítóintézetek felügyeleti hatóságai között. Az illetékes hatóságok lehetnek közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok, a tagállam jogszabályaitól függően. Ez az irányelv nem irányul az ilyen hatóságok közötti illetékesség elosztására vonatkozó nemzeti jogszabályok összehangolására.
- (9) Ez az irányelv nem irányul a reorganizációs intézkedésekre és felszámolási eljárásokra vonatkozó nemzeti jogszabályok összehangolására, de célja a tagállamok biztosítóintézetekre vonatkozó reorganizációs intézkedéseinek, illetve felszámolási jogszabályai kölcsönös elismerésének, illetve a szükséges együttműködésnek a biztosítása. Ez a kölcsönös elismerés ezen irányelvben az egység, az egyetemesség, az összehangolás, a nyilvánosság, az egyenlő bánásmód és a biztosítási hitelezők védelmének elve által valósul meg.
- (10) Kizárólag a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait szabad felhatalmazni biztosítóintézet felszámolási eljárására vonatkozóan a döntéshozatalra (az egység elve). Az ilyen eljárások hatásainak az egész Közösségre ki kell terjedniük és azokat minden tagállamnak el kell ismernie. A felszámolási eljárás során általános szabályként a biztosítóintézet minden eszközét és forrását figyelembe kell venni (az egyetemesség elve).
- (11) A székhely szerinti tagállam joga irányadó a biztosítóintézetre vonatkozó felszámolási határozatra, magára a felszámolási eljárásra és annak hatásaira mind anyagi jogi, mind eljárási jogi értelemben az érintett személyek és jogviszonyok vonatkozásában, kivéve ha ez az irányelv másképpen rendelkezik. Ezért általában a székhely szerinti tagállam joga az irányadó a felszámolási eljárás indításának, lefolytatásának és lezárásának összes feltételére. Annak érdekében, hogy alkalmazását elősegítse, ennek az irányelvnek tartalmaznia kell azoknak a szempontoknak egy nem kimerítő listáját, amelyek különösen is a székhely szerinti tagállam jogszabályai általános hatálya alá tartoznak.
- (12) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságait és az összes többi tagállam ilyen hatóságait sürgősen tájékoztatni kell a felszámolási eljárás megindításáról (összehangolás elve).
- (13) Rendkívüli fontosságú, hogy a biztosított személyek, kötvénytulajdonosok, kedvezményezettek, illetve bármilyen sértett fél, akinek közvetlen kereseti joga van a biztosítóintézet ellen a biztosítási ügyletekből eredő kárigény miatt, védelemben részesüljön a felszámolási eljárás során. Az ilyen védelem nem terjedhet ki azokra a követelésekre, amelyek nem a biztosítási szerződésekből vagy biztosítási ügyletekből származó kötelezettségekből erednek, hanem a tárgyalások során valamely ügynök által okozott polgári jogi felelősségből, amelyért a biztosítási szerződésre vagy ügyletre alkalmazandó jognak megfelelően az ilyen biztosítási szerződés vagy ügylet értelmében maga az ügynök nem felelős. E cél érdekében a tagállamoknak különleges bánásmódot kell biztosítaniuk a biztosítási hitelezőknek az ezen irányelvben előírt két választható módszer valamelyike szerint. A tagállamok választhatnak aközött, hogy a biztosítási kárigényeknek abszolút elsőbbséget biztosítanak minden más, a biztosítástechnikai tartalekokat képviselő eszközökre vonatkozó igényrel szemben, vagy a biztosítási kárigényeknek különleges rangot biztosítanak, amelyeket a sorrendben kizárólag a bérekre, a társadalombiztosításra, az adókra, illetve a dologi jogokra vonatkozó követelések előzhetnek meg a biztosítóintézet teljes vagyona tekintetében. Az ezen irányelvben előírt két

módszer egyike sem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a biztosítási kárigények különféle kategóriái között rangsort állapítsanak meg.

- (14) Ennek az irányelvnek megfelelő egyensúlyt kell biztosítania a biztosítási hitelezők és más, a tagállamok jogszabályai által védett kiváltságos hitelezők védelme között, és nem célja a különböző, tagállamokban létező kiváltságos hitelezők rendszereinek a harmonizációja.
- (15) A biztosítási kárigények kezelésének két választható módszere lényegében egyenértékűnek tekinthető. Az egyik módszer a biztosítási kárigények biztosítástechnikai tartálékát képviselő eszközök előnyben részesítését biztosítja, míg a másik módszer olyan helyet biztosít a biztosítási kárigénynek a hitelezők rangsorában, amely nemcsak a biztosítástechnikai tartálékokat képviselő eszközöket, hanem a biztosítóintézet teljes vagyónát érinti.
- (16) Azoknak a tagállamoknak, amelyek a biztosítási hitelezők védelme érdekében azt a módszert választják, amely a biztosítási kárigényeknek abszolút elsőbbséget biztosít a biztosítástechnikai tartálékokat képviselő eszközökre nézve, meg kell követelniük biztosítóintézeteiktől, hogy az ilyen eszközökről külön nyilvántartást hozzanak létre, és azt naprakészen vezessék. Egy ilyen nyilvántartás hasznos eszköz az ilyen kárigényekkel érintett eszközök meghatározásához.
- (17) A biztosítási kárigények kezelésének két módszere közötti egyenértékűség megerősítése érdekében ennek az irányelvnek köteleznie kell azokat a tagállamokat, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszert alkalmazzák, hogy írják elő minden biztosítóintézet számára, hogy bármely időpontban és függetlenül az esetleges felszámolástól, azokat a követeléseket, amelyek e módszer szerint elsőbbséget élvezhetnek a biztosítási kárigényekkel szemben, és amelyeket a biztosítóintézet könyvelésében nyilvántartásba vettek, olyan eszközökkel fedezzék, amelyeket a hatályos biztosítási irányelvek a biztosítástechnikai tartálékokra vonatkozóan engedélyeznek.
- (18) A székhely szerinti tagállamnak rendelkeznie kell arról, hogy amennyiben a biztosítási hitelezők jogait az ebben a székhely szerinti tagállamban létrehozott garancia-rendszerre ruházták át, az ilyen rendszer kárigényei ne juthassanak előnyhöz a biztosítási kárigények ezen irányelv szerinti kezelése révén.
- (19) A felszámolási eljárás megindításának együtt kell járnia a biztosítóintézet működési engedélyének visszavonásával, kivéve ha ezt az engedélyt már korábban visszavonták.
- (20) A felszámolási eljárás megindítására vonatkozó

határozatnak, amelynek az egyetemesség elvének megfelelően hatásai lehetnek az egész Közösségben, megfelelő nyilvánosságot kell kapnia a Közösségben. Az érdekelt felek védelmében a határozatot a székhely szerinti tagállam eljárásai szerint, valamint az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, illetve a többi tagállam felügyeleti hatóságai által saját illetékességi területükön elhatározott bármilyen más módon kell közzétenni. A határozat nyilvánosságra hozatala mellett a Közösségben állandó lakóhellyel rendelkező ismert hitelezőket egyénileg is tájékoztatni kell a határozatról, és ennek az információnak legalább az ezen irányelvben meghatározott elemeket kell tartalmaznia. A felszámolóknak a hitelezőket rendszeresen tájékoztatniuk kell a felszámolási eljárás előrehaladtáról.

- (21) A hitelezőknek jogot kell biztosítani, hogy panaszt teheszenek, vagy hogy írásos észrevételeiket beterjesztthessék a felszámolási eljárás során. A székhely szerinti tagállamon kívüli tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező hitelezők követeléseit ugyanúgy, mint az azokkal egyenértékű székhely szerinti tagállambeli követeléseket, az állampolgárság vagy lakóhely miatti bármiféle diszkrimináció nélkül kell kezelni (az egyenlő bánásmód elve).
- (22) Ennek az irányelvnek vonatkoznia kell a valamely tagállam illetékes hatósága által elfogadott reorganizációs intézkedésekre, melynek elvei értelemszerűen hasonlóak azokhoz, amelyekről az irányelv a felszámolási eljárásokkal kapcsolatban rendelkezik. Az ilyen reorganizációs intézkedések nyilvánosságra hozatalát arra az esetre kell korlátozni, amikor a székhely szerinti tagállamban a biztosítóintézetten kívüli felek számára a fellebbezés lehetséges. Amikor a reorganizációs intézkedések kizárólag a biztosítóintézet részvényeseinek, tagjainak vagy alkalmazottainak a jogait érinti e minőségükben, az illetékes hatóságnak kell meghatároznia azt a módot, amely szerint az érintett feleket a vonatkozó jogszabályokkal összhangban tájékoztatni kell.
- (23) Ez az irányelv összehangolt szabályokat ír elő a biztosítóintézet reorganizációs intézkedéseire és felszámolási eljárásaira alkalmazandó jog meghatározására. Ezen irányelvnek nem célja a szerződésekre és más jogviszonyokra alkalmazandó jog megállapítására vonatkozó nemzetközi magánjogi szabályok meghatározása. Különösen nem célja ezen irányelvnek, hogy irányadó legyen a szerződés megletére, a felek jogaira és kötelezettségeire és az adósság értékelésére alkalmazandó szabályokra.
- (24) Ennek az irányelvnek az általános szabálya alól, miszerint a reorganizációs intézkedésekre és a felszámolási eljárásokra a székhely szerinti tagállam joga az irányadó, egy sor kivételt kell meghatározni a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállamokban a jogos elvárások védelme és bizonyos tranzakciók biztonsága érdekében. Ezeknek a kivételeknek az ilyen reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások bizonyos szerződésekre és jogokra, harmadik felek dologi jogaira, jogcímek fenntartására, beszámításra,

a szabályozott piacokra, hátrányos cselekményekre, harmadik fél vásárlókra és függőben lévő peres eljárásokra gyakorolt hatásaira kell vonatkozniuk.

(25) A 19. cikkben előírt, a reorganizációs intézkedések és felszámolási eljárások bizonyos szerződésekre és jogokra gyakorolt hatásaira vonatkozó kivételt korlátozni kell az ott meghatározott hatásokra, és az nem terjeszthető ki semmilyen más, a reorganizációs intézkedésekkel, illetve a felszámolási eljárással kapcsolatos kérdésre, mint például az ilyen szerződésekkel és jogokkal kapcsolatos követelések benyújtására, igazolására, befogadására és rangsorolására, amelyekre a székhely szerinti tagállam jogszabályai az irányadók.

(26) A székhely szerinti tagállam jogának alkalmazása alóli kivételnél a reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások függőben lévő peres eljárásokra gyakorolt hatásaira annak a tagállamnak a joga kell, hogy irányadó legyen, amelyben a függőben lévő peres eljárás függőben van olyan eszközzel vagy joggal kapcsolatban, amelytől a biztosítóintézetet megfosztották. Az ilyen intézkedéseknek és eljárásoknak az ilyen peres eljárásból eredő egyéni jogérvényesítési cselekményekre gyakorolt hatására a székhely szerinti tagállam jogszabályai irányadók, ezen irányelv általános szabályának megfelelően.

(27) Mindazokat a személyeket, akik az ezen irányelvben előírt tájékoztatási eljárásokkal kapcsolatban információ fogadására vagy kiadására kötelesek, a 92/49/EGK irányelv 16. cikkében, illetve a 92/96/EGK irányelv 15. cikkében meghatározottakkal azonos módon a szakmai titoktartás kötelezettsége terheli, kivéve az igazságügyi hatóságokat, amelyekre a meghatározott nemzeti jogszabályok vonatkoznak.

(28) Kizárólag ezen irányelv rendelkezéseinek az olyan biztosítóintézet Közösségekben lévő fióktelepeire vonatkozó reorganizációs intézkedésekre, illetve felszámolási eljárásokra való alkalmazása végett, amelynek a székhelye egy harmadik országban van, a székhely szerinti tagállamot úgy kell meghatározni, mint azt a tagállamot, amelyben a fióktelep van, illetve a felügyeleti hatóságokat és az illetékes hatóságokat úgy, mint az ilyen tagállam hatóságait.

(29) Amennyiben a Közösségek kívül központtal rendelkező biztosítóintézetnek több mint egy tagállamban vannak fióktelepei, minden fióktelepet függetlenül kell kezelni ezen irányelv alkalmazása szempontjából. Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak, felügyeleti hatóságoknak, vagyonfelügyelőknek és a felszámolóknak meg kell kísérelniük tevékenységük összehangolását,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a biztosítóintézeteket érintő reorganizációs intézkedésekre és felszámolási eljárásokra vonatkozik.

(2) Ez az irányelv a 30. cikkben előírt mértékig az olyan biztosítóintézeteknek a Közösség területén lévő fióktelepeit érintő reorganizációs intézkedésekre és felszámolási eljárásokra is vonatkozik, amelyeknek a központi irodája a Közösségek kívül van.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „biztosítóintézet” olyan vállalkozás, amely hivatalos engedélyt kapott a 73/239/EGK irányelv 6. cikke vagy a 79/267/EGK irányelv 6. cikke szerint;

b) „fióktelep” valamely biztosítóintézet bármilyen állandó jelenléte a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállam területén, amely biztosítással foglalkozik;

c) „reorganizációs intézkedések” azok a közigazgatási testületek vagy igazságügyi hatóságok általi intervenciót is magukban foglaló intézkedések, amelyek célja, hogy a biztosítóintézet pénzügyi helyzetét megőrizze, vagy helyreállítsa, és amelyek a biztosítóintézetten kívüli felek korábban meglévő jogait érintik, ideértve, de nem kizárólagosan, azokat az intézkedéseket, amelyek a kifizetések, illetve a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a kárigények csökkentésének lehetőségét is magukban foglalják;

d) „felszámolási eljárás” olyan összetett eljárás, amely magában foglalja a biztosítóintézet eszközeinek értékesítését és az ebből származó bevétel hitelezők, részvényesek vagy adott esetben tagok közötti szétosztását, ami szükségszerűen magában foglalja valamely tagállam közigazgatási vagy igazságügyi hatóságainak intervencióját, ideértve, amikor az eljárást csődegyezség vagy ehhez hasonló intézkedés szünteti meg, függetlenül attól, hogy az fizetőképzetlenség miatt indult-e, illetve hogy önkéntes vagy kötelező-e;

- e) „székhely szerinti tagállam” az a tagállam, amelyben valamely biztosítóintézet a 73/239/EGK irányelv 6. cikke vagy a 79/267/EGK irányelv 6. cikke szerint engedélyt kapott;
- f) „fogadó tagállam” az a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállam, amelyben a biztosítóintézetnek fióktelepe van;
- g) „illetékes hatóságok” a tagállamok közigazgatási vagy igazságügyi hatóságai, amelyek a reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások tekintetében illetékesek;
- h) „felügyeleti hatóságok” a 92/49/EGK irányelv 1. cikkének k) pontja, illetve a 92/96/EGK irányelv 1. cikkének l) pontja szerinti illetékes hatóságok;
- i) „vagyonfelügyelő” az illetékes hatóságok által a reorganizációs intézkedések lebonyolításának céljára kinevezett személy vagy testület;
- j) „felszámoló” a helyzetnek megfelelően az illetékes hatóságok vagy a biztosítóintézet irányító testületei által a felszámolási eljárás lebonyolítása céljából kinevezett személy vagy testület;
- k) „biztosítási kárigény” minden olyan összeg, amellyel a biztosítóintézet biztosított személyeknek, kötvénytulajdonosoknak, kedvezményezetteknek vagy bármilyen más olyan sértett félnek tartozik, akinek közvetlen kereseti joga van a biztosítóintézettel szemben, és amely valamely biztosítási szerződésből vagy a 79/267/EGK irányelv 1. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt bármiféle, a közvetlen biztosítás körébe tartozó ügyletből származik, ideértve a fent említett személyek számára félretett összegeket, amennyiben az adósság bizonyos elemei még nem ismertek. Biztosítási kárigénynek kell tekinteni azokat a biztosítási díjakat is, amelyekkel a biztosítóintézet a felszámolási eljárás megindítása előtt az ilyen biztosítási szerződések, illetve ügyletek meg nem kötése vagy felmondása miatt tartozik az ilyen szerződésekre vagy ügyletekre alkalmazandó jogszabályok szerint.

II. CÍM

REORGANIZÁCIÓS INTÉZKEDÉSEK

3. cikk

Hatály

Ez a cím a 2. cikk c) pontjában meghatározott reorganizációs intézkedésekre vonatkozik.

4. cikk

A reorganizációs intézkedések elfogadása – alkalmazandó jog

(1) Kizárólag a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai jogosultak döntést hozni reorganizációs intézkedésekről biztosítóintézetek tekintetében, beleértve azok más tagállamokban lévő fióktelepeit is. A reorganizációs intézkedések nem zárják ki a felszámolási eljárás megindítását a székhely szerinti tagállam részéről.

(2) A reorganizációs intézkedésekre a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvények, rendeletek és eljárások irányadók, kivéve amennyiben erről a 19–26. cikk másképpen rendelkezik.

(3) A reorganizációs intézkedések teljes körű hatállyal bírnak az egész Közösségben a székhely szerinti tagállam jogszabályai szerint, minden további formalitás nélkül, beleértve a más tagállamokban harmadik felekkel szembeni intézkedéseket is, még akkor is, ha az ilyen más tagállamok jogszabályai nem rendelkeznek az ilyen reorganizációs intézkedésekről, vagy alternatív módon, végrehajtásukat olyan feltételektől teszik függővé, amelyek nem teljesültek.

(4) A reorganizációs intézkedések az egész Közösség területén akkor lépnek hatályba, amikor érvényességük az azokat bevezető tagállamban kezdetét veszi.

5. cikk

A felügyeleti hatóságok tájékoztatása

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kötelesek sürgősen tájékoztatni a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságait bármilyen reorganizációs intézkedésről hozott határozatokról, ahol lehetséges, még annak elfogadása előtt, illetve, ha ez nem lehetséges, akkor közvetlenül azután. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságai kötelesek sürgősen tájékoztatni az összes többi tagállam felügyeleti hatóságait a reorganizációs intézkedések elfogadására vonatkozó határozatról, beleértve az ilyen intézkedések lehetséges gyakorlati hatásait is.

6. cikk

Közzététel

(1) Amennyiben a székhely szerinti tagállamban fellebbezni lehet valamely reorganizációs intézkedés ellen, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai, a vagyonfelügyelő vagy bármilyen, a székhely szerinti tagállamban erre jogosult személy köteles a reorganizációs intézkedésre vonatkozó határozatot a székhely szerinti tagállamban az előírt közzétételi eljárásoknak megfelelően

nyilvánosságra hozni, továbbá a reorganizációs intézkedést tartalmazó dokumentum kivonatát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétenni. Az összes többi tagállam felügyeleti hatóságai, amelyeket az 5. cikknek megfelelően tájékoztattak a reorganizációs intézkedésről szóló határozatról, az általuk helyénvalónak ítélt módon biztosíthatják az ilyen határozat közzétételét illetékességi területükön.

(2) Az (1) bekezdésben előírt közleményekben meg kell határozni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, az alkalmazandó jogot, amint arról a 4. cikk (2) bekezdése rendelkezik, valamint a kinevezett vagyonnfelügyelőt, ha van ilyen. A közleményeket annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy valamelyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelyben a tájékoztatót nyilvánosságra hozzák.

(3) A reorganizációs intézkedések alkalmazandók, függetlenül a közzétételre vonatkozó (1) és (2) bekezdésben meghatározott rendelkezésektől, és teljes mértékben hatályosak a hitelezőkkel szemben, kivéve ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai vagy az ilyen állam törvényei erről másképpen rendelkeznek.

(4) Amikor a reorganizációs intézkedések kizárólag a biztosítóintézet részvényeseinek, tagjainak vagy alkalmazottainak jogait érintik e minőségükben, ez a cikk nem alkalmazandó, kivéve ha az ilyen reorganizációs intézkedésekre alkalmazandó jog másképpen rendelkezik. Az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk azt a módot, amely szerint az ilyen reorganizációs intézkedésekkel érintett érdekelt feleket a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően tájékoztatni kell.

7. cikk

Az ismert hitelezők tájékoztatása – a követelések benyújtásának joga

(1) Amennyiben a székhely szerinti tagállam jogszabályai előírják a követelés benyújtását annak elismerése céljából, vagy kötelezően előírja azoknak a hitelezőknek a tájékoztatását a reorganizációs intézkedésről, akiknek az állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája abban a tagállamban van, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai vagy a vagyonnfelügyelő szintén kötelesek tájékoztatni azokat az ismert hitelezőket, akiknek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája egy másik tagállamban van, a 15. cikkben, illetve a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(2) Amennyiben a székhely szerinti tagállam jogszabályai rendelkeznek azoknak a hitelezőknek a követelésbenyújtási vagy követeléseikkel kapcsolatban észrevételezési jogáról, akiknek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája abban az államban van, a valamely másik tagállamban állandó lakóhellyel, rendszeres tartózkodási hellyel vagy központi irodával rendelkező hitelezőknek ugyanilyen joggal kell rendelkezniük követelések benyújtására vagy észrevételek beterjesztésére a 16.

cikkben, illetve a 17. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően.

III. CÍM

FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSOK

8. cikk

A felszámolási eljárás megindítása – a felügyeleti hatóságok tájékoztatása

(1) Kizárólag a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai jogosultak határozatot hozni valamely biztosítóintézet tekintetében felszámolási eljárás megindításáról, beleértve annak más tagállamokban lévő fióktelepeit is. A határozat meghozható a reorganizációs intézkedések hiányában vagy elfogadásuk után is.

(2) A székhely szerinti tagállamnak a biztosítóintézet (beleértve annak más tagállamokban lévő fióktelepeit is) ellen felszámolási eljárás megindítására vonatkozó jogszabályai szerint elfogadott határozatát további formalitások nélkül az összes többi tagállam területén el kell ismerni, és az, mihamarabb a határozat abban a tagállamban, amelyben az eljárást megindították, hatályba lép, a többi tagállam területén is hatályosul.

(3) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságait sürgősen tájékoztatni kell a felszámolási eljárás megindításáról hozott határozatról, ha lehetséges, még az eljárás megindítása előtt, vagy ennek sikertelensége esetén közvetlenül azután. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságai kötelesek sürgősen tájékoztatni az összes többi tagállam felügyeleti hatóságait a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatról, ideértve az ilyen eljárás lehetséges gyakorlati hatásait is.

9. cikk

Alkalmazandó jog

(1) Valamely biztosítóintézet tekintetében a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatra, a felszámolási eljárásra és annak hatásaira a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések az irányadók, kivéve ha erről a 19–26. cikk másképpen rendelkezik.

(2) A székhely szerinti tagállam joga határozza meg különösen:

- azokat az eszközöket, amelyek a csődvagyon részét képezik, és a biztosítóintézet által a felszámolási eljárás megindítása után megszerzett vagy rá szálló eszközök kezelését;
- a biztosítóintézet és a felszámoló jogköreit;
- azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámítást lehet alkalmazni;

- d) a felszámolási eljárásnak azokra az érvényben levő szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben a biztosítóintézet szerződő fél;
- e) a felszámolási eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait a függőben lévő peres eljárások kivételével a 26. cikkben előírtaknak megfelelően;
- f) azokat a követeléseket, amelyeket a biztosítóintézet csődvagyonyával szemben be kell nyújtani és a felszámolási eljárás megindítása után felmerülő követelések kezelési módját;
- g) a követelések benyújtására, igazolására és elfogadására irányadó szabályokat;
- h) az eszközök értékesítéséből származó bevétel felosztására, a követelések rangsorolására és a felszámolási eljárás megindítása után valamely dologi jog vagy beszámítás révén részleges kielégítést nyert hitelezők jogaira irányadó szabályokat;
- i) a felszámolási eljárás befejezésének feltételeit és következményeit, különös tekintettel a csődegyezséggel történő lezárásra;
- j) a hitelezőknek a felszámolási eljárás lezárása után fennálló jogait;
- k) azt, hogy ki viseli a felszámolási eljárás során felmerülő költségeket és kiadásokat;
- l) a valamennyi hitelező számára hátrányos jogi aktusok semmisségére, megtámadhatóságára vagy végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályokat.

10. cikk

A biztosítási kárigények kezelése

- (1) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a biztosítási kárigények elsőbbséget élvezzenek a biztosítóintézettel szembeni egyéb követelésekkel szemben az alábbi módszerek egyikének vagy mindkettőnek megfelelően:
- (a) a biztosítási kárigények a biztosítástechnikai tartalékokat képviselő eszközök tekintetében abszolút elsőbbséget élveznek bármilyen más, a biztosítóintézettel szembeni igénygel szemben;
 - (b) a biztosítási kárigények a biztosítóintézet összes eszköze tekintetében elsőbbséget élveznek minden más, a biztosítóintézettel szembeni igénygel szemben a következők esetleges kivételével:
 - (i) a munkavállalók munkaszerződésekből és munkaviszonyból származó követelései;
 - (ii) államháztartási szervek adójellegű követelései;
 - (iii) a társadalombiztosítási rendszerek követelései;
 - (iv) a dologi jog hatálya alá tartozó eszközökre vonatkozó követelések.
- (2) Az (1) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a felszámolási eljárás során felmerülő

költségek egésze vagy egy része elsőbbséget élvezzen a biztosítási kárigényekkel szemben a nemzeti jogszabályaikban meghatározott módon.

(3) Azok a tagállamok, amelyek az (1) bekezdés a) pontjában előírt módszert választották, kötelesek előírni, hogy a biztosítóintézetek a mellékletben meghatározott rendelkezések szerint külön nyilvántartást hozzanak létre, és azt naprakészen vezessék.

11. cikk

Átruházás valamely garanciarendszerre

A székhely szerinti tagállam rendelkezhet úgy, hogy ahol a biztosítási hitelezők jogait az ilyen tagállamban létrehozott garanciarendszerre ruházták át, az ilyen rendszer követelései ne élvezzék a 10. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések előnyeit.

12. cikk

Az elsőbbséget élvező követelések eszközökkel történő fedezete

A 73/239/EGK irányelv 18. cikkétől, illetve a 79/267/EGK irányelv 21. cikkétől eltérően, az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszert alkalmazó tagállamok kötelesek előírni minden biztosítóintézetnek, hogy azokat a követeléseket, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében elsőbbséget élvezhetnek a biztosítási kárigényekkel szemben, és amelyeket a biztosítóintézet könyvelésében nyilvántartásba vettek, a 92/49/EGK irányelv 21. cikkében, valamint a 92/96/EGK irányelv 21. cikkében említett eszközökkel fedezzék bármely időpontban és a lehetséges felszámolástól függetlenül.

13. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Amennyiben valamely biztosítóintézet ellen a felszámolási eljárás megindításáról hoznak határozatot, a biztosítóintézet engedélyét vissza kell vonni, kivéve a (2) bekezdés céljaiból szükséges mértéket, a 73/239/EGK irányelv 22. cikkében, illetve a 79/267/EGK irányelv 26. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően, amennyiben az engedélyt korábban még nem vonták vissza.

(2) Az engedélynek az (1) bekezdés szerinti visszavonása nem akadályozza a felszámolót, illetve az illetékes hatóságok által megbízott más személyt a biztosítóintézet bizonyos tevékenységeinek folytatásában addig a mértékig, ameddig az szükséges vagy

helyénvaló a felszámolás céljaiból. A székhely szerinti tagállam rendelkezhet úgy, hogy az ilyen tevékenységeket a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságainak jóváhagyásával és felügyelete alatt kell végezni.

14. cikk

Közzététel

(1) Az illetékes hatóság, a felszámoló vagy az illetékes hatóság által e célra kinevezett bármely személy köteles a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatot a székhely szerinti tagállamban előírt közzétételi eljárásoknak megfelelően nyilvánosságra hozni, valamint a felszámolásra vonatkozó határozat kivonatát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétenni. Az összes többi tagállam felügyeleti hatósága, amelyet a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatról a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően tájékoztattak, biztosíthatja az ilyen határozatnak az illetékességi területén történő közzétételét az általa helyénvalónak tekintett módon.

(2) Az (1) bekezdésben előírt, a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatról szóló tájékoztatóban meg kell határozni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, az alkalmazandó jogot és a kinevezett felszámolót. A tájékoztatót annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy valamelyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelyben azt közreadják.

15. cikk

Az ismert hitelezők tájékoztatása

(1) A felszámolási eljárás megindításakor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai, a felszámoló, illetve az illetékes hatóságok által e célra kinevezett bármely személy köteles késedelem nélkül minden olyan ismert hitelezőt, akinek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye egy másik tagállamban van, egyénileg írásban tájékoztatni.

(2) Az (1) bekezdésben említett írásos tájékoztatásnak különösen a határidők, a határidőkkel kapcsolatban meghatározott büntetések, a követelések, illetve a követelésekre és más meghatározott intézkedésekre vonatkozó észrevételek elfogadására felhatalmazott testület vagy hatóság megjelölésére kell kiterjednie. Az írásos tájékoztatásban jelezni kell, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek a követeléseik elsőbbséget élveznek vagy dologi joggal biztosítottak, be kell-e követeléseiket nyújtani. A biztosítási kárigények esetén az írásos tájékoztatásban jelezni kell továbbá a felszámolási eljárás biztosítási szerződésekre gyakorolt általános hatásait, különösen azt az időpontot, amikor a biztosítási szerződések vagy ügyletek hatályukat veszítik, illetve a biztosított személyeknek a szerződéssel vagy ügylettel kapcsolatos jogait és kötelezettségeit.

16. cikk

Követelések benyújtásának joga

(1) Mindazok a hitelezők, akiknek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája a székhely szerinti tagállamon kívüli valamelyik tagállamban van, beleértve a tagállamok állami hatóságait is, jogosult követelést benyújtani, vagy a követelésekkel kapcsolatban írásos észrevételeit előterjeszteni.

(2) Azoknak a hitelezőknek a követeléseit, akiknek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája a székhely szerinti tagállamon kívüli valamelyik tagállamban van, beleértve a fent említett hatóságokat is, ugyanúgy kell kezelni és rangsorolni, mint az azonos jellegű olyan hitelezők által benyújtható követeléseket, akiknek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája a székhely szerinti tagállamban van.

(3) Kivéve azokat az eseteket, amikor a székhely szerinti tagállam joga másképpen rendelkezik, a hitelező az igényét alátámasztó dokumentumok másolatait, ha vannak ilyenek, megküldi, és jelzi a követelés jellegét, a felmerülésének időpontját és összegét, hogy hivatkozik-e elsőbbségre, dologi jogi biztosítékra vagy a követelés tekintetében a jogcím fenntartására, illetve hogy milyen eszközöket fedez az ő biztosítéka. A 10. cikkben a biztosítási kárigényeknek nyújtott elsőbbséget nem kell jelezni.

17. cikk

Nyelv és nyomtatvány

(1) A 15. cikkben említett írásos tájékoztatót a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy valamelyik hivatalos nyelvén kell benyújtani. Evégett egy nyomtatványt kell használni, melynek címe „Felhívás követelés benyújtására; betartandó határidők”, vagy ahol a székhely szerinti tagállam joga a követelésekre vonatkozó észrevételek beterjesztéséről rendelkezik, „Felhívás követelésekre vonatkozó észrevételek beterjesztéséről; betartandó határidők”, az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén.

Azonban, amikor valamely ismert hitelező biztosítási kárigény jogosultja, a 15. cikkben említett írásos értesítésben foglalt információt annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy valamelyik hivatalos nyelvén kell megadni, amelyben a hitelező állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája van.

(2) Minden olyan hitelező, akinek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy központi irodája a székhely szerinti tagállamon kívüli valamelyik tagállamban van, az ilyen másik tagállam hivatalos nyelvén, vagy valamelyik hivatalos nyelvén nyújthatja be követelését, vagy terjesztheti elő észrevételeit. Azonban ebben az esetben a követelés benyújtása vagy követelésére vonatkozó észrevételeinek előterjesztése, ahogy helyénvaló, a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy valamelyik hivatalos nyelvén viseli az „Követelés benyújtása” vagy „Követelésekre vonatkozó észrevételek előterjesztése” címet.

18. cikk

A hitelezők rendszeres tájékoztatása

(1) A felszámolók megfelelő módon és rendszeresen kötelesek a hitelezőket tájékoztatni, különös tekintettel a felszámolás előrehaladtára.

(2) A tagállamok felügyeleti hatóságai tájékoztatást kérhetnek a felszámolási eljárás fejleményeiről a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságaitól.

IV. CÍM

A REORGANIZÁCIÓS INTÉZKEDÉSEKRE ÉS FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSOKRA EGYARÁNT VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Bizonyos szerződésekre és jogokra gyakorolt hatások

A 4. és 9. cikkben foglaltaktól eltérően, a reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások megindításának a következőkben meghatározott szerződésekre és jogokra gyakorolt hatásaira a következő szabályok irányadók:

- a munkaszerződésekre és munkaviszonyokra kizárólag a munkaszerződés szerinti tagállam törvényei irányadók;
- az ingatlan használatára vagy megszerzésére feljogosító szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga határozza meg, amelynek területén az ingatlan található;
- a biztosítóintézetnek az állami nyilvántartásba vételi kötelezettség alá tartozó ingatlanra, hajóra vagy légi járműre vonatkozó jogaira annak a tagállamnak a joga az irányadó, amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

20. cikk

Harmadik felek dologi jogai

(1) A reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások megindítása nem érinti a hitelezők vagy harmadik felek olyan dologi jogait, amelyek az ilyen intézkedések foganatosítása, illetve az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén található biztosítóintézet tulajdonát képező tárgyi eszközökre vagy immateriális javakra, ingó vagy ingatlan eszközökre vonatkoznak, legyenek azok konkrét eszközök vagy meghatározatlan eszközök folyamatosan változó összessége.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok elsősorban a következők:

- az eszközök közvetlen vagy közvetett elidegenítésének joga és az ilyen eszközökből származó bevételből vagy jövedelemből a kielégítés joga elsősorban zálogjog vagy jelzálog révén;
- a kizárólagos jog valamely követelés teljesítésére, különösen a követelés tekintetében a zálogjoggal biztosított jog, vagy a követelés garancia útján történő engedményezése;
- az eszközök visszakövetelésének vagy a rájuk vonatkozó kárpótlás követelésének joga bárkivel szemben, aki az erre jogosult fél szándékával ellentétes módon az eszközöket birtokolja, vagy használja;
- az eszközök hasznélvezetére vonatkozó dologi jog.

(3) Az állami nyilvántartásba bejegyzett és harmadik felekkel szemben érvényesíthető jogot, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak kell tekinteni.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 9. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett, érvénytelenségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra irányuló lépéseket.

21. cikk

A jogcím fenntartása

(1) Valamely eszközt megvásárló biztosítóintézet ellen a reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárás megindítása nem érinti az értékesítőnek a jogcím fenntartására vonatkozó jogait, amennyiben az ilyen intézkedések foganatosításakor vagy a felszámolási eljárás megindításakor az eszköz az említett intézkedéseket foganatosító, illetve a felszámolási eljárást megindító tagállamtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárás megindítása valamely eszközt értékesítő biztosítóintézettel szemben – az eszköz átadás-átvétele után – nem ad okot az értékesítés visszavonására vagy felmondására, és nem akadályozza a vevőt a jogcím megszerzésében, amennyiben az ilyen intézkedés vagy eljárás megindításakor az értékesített eszköz az említett intézkedéseket foganatosító, illetve a felszámolási eljárást megindító tagállamtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltak nem zárják ki a 9. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett, érvénytelenségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra irányuló lépéseket.

22. cikk

Beszámítás

(1) A reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások megindítása nem érinti a hitelezők azon jogát, hogy igényeljék követeléseiknek a biztosítóintézet követeléseivel szembeni beszámítását, amennyiben az ilyen beszámítást a biztosítóintézet követeléseire alkalmazandó jog lehetővé teszi.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 9. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett, érvénytelenségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra irányuló lépéseket.

23. cikk

Szabályozott piacok

(1) A 20. cikk sérelme nélkül, valamely reorganizációs intézkedésnek vagy a felszámolási eljárás megindításának valamely szabályozott piac résztvevőinek jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatására kizárólag az adott piacra alkalmazandó jog az irányadó.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak nem zárják ki a 9. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett, érvénytelenségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra irányuló eljárást, amely az adott szabályozott piacra irányadó jog szerint a kifizetések vagy a tranzakciók hatálytalanítására irányul.

24. cikk

Hátrányos intézkedések

A 9. cikk (2) bekezdésének l) pontja nem alkalmazható, amennyiben az a személy, aki hasznot húzott egy, az összes hitelező számára hátrányos jogi intézkedésből, bizonyítja, hogy:

- a) az ilyen intézkedés a székhely szerinti tagállamon kívüli valamelyik tagállam joga alá tartozik; valamint
- b) ez a jog az adott esetben nem teszi lehetővé az ilyen intézkedés megtámadását.

25. cikk

Harmadik fél vásárlók védelme

Amennyiben a biztosítóintézet valamely reorganizációs intézkedés elfogadása vagy a felszámolási eljárás megindítása után megkötött szerződéssel ellenérték ellenében elidegenít:

- a) egy ingatlant;
- b) közhitelű lajstromozásra kötelezett hajót vagy légi járművet; vagy
- c) átruházható vagy másfajta értékpapírt, amelynek léte vagy átruházása egy tagállamban található, illetve ott vezetett, jogszabály által előírt nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe való bejegyzést igényel,

az ilyen szerződés érvényességére annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást, számlát vagy rendszert vezetik.

26. cikk

Függőben lévő peres ügyek

A reorganizációs intézkedéseknek vagy felszámolási eljárásoknak a biztosítóintézettől elvont eszközök vagy megvont jogok tárgyában indított, de függőben lévő peres ügyekre gyakorolt hatásaira kizárólag annak a tagállamnak a joga irányadó, amelyben a peres ügy függőben van.

27. cikk

Vagyonfelügyelők és felszámolók

(1) A vagyonfelügyelő vagy felszámoló kinevezését az őt kinevező eredeti határozat hitelesített másolatával vagy bármilyen más, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kibocsátott igazolással kell tanúsítani.

Szükséges lehet ezen igazolásnak ama tagállam hivatalos nyelvére vagy valamelyik hivatalos nyelvére történő lefordítása, amelynek a területén a vagyonfelügyelő vagy felszámoló eljárni kíván. Hitelesítésre vagy más hasonló formalitásra nincs szükség.

(2) A vagyonfelügyelők és felszámolók jogosultak az összes tagállam területén mindazokat a jogköröket gyakorolni, amelyek gyakorlására a székhely szerinti tagállam területén jogosultak. A székhely szerinti tagállam jogszabályai szerint a reorganizációs intézkedés vagy a felszámolási eljárás során ki lehet nevezni személyeket a vagyonfelügyelők vagy felszámolók segítségére, vagy ahol helyénvaló, képviselőre, különösen a fogadó tagállamokban és különösen annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak a fogadó tagállamban lévő hitelezőknél felmerülő esetleges nehézségek megoldásában.

(3) A székhely szerinti tagállam jogszabályai szerinti jogkörének gyakorlása során a vagyonfelügyelő vagy felszámoló köteles betartani azoknak a tagállamoknak a jogszabályait, amelyeknek a területén eljárni kíván, különös tekintettel az eszközök értékesítésére és az alkalmazottak tájékoztatására vonatkozó rendelkezésekre.

Ezek a jogkörök nem tartalmazhatják kényszer alkalmazását vagy a peres eljárásokban vagy jogvitákban az ítékezés jogát.

28. cikk

Az állami nyilvántartásba való felvétel

(1) A vagyonfelügyelő, a felszámoló vagy a székhely szerinti tagállamban megfelelően felhatalmazott más hatóság vagy személy kérheti, hogy a reorganizációs intézkedést vagy a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatot jegyezzék be a telekkönyvbe, a cégjegyzékbe vagy bármilyen más, más tagállamokban vezetett állami nyilvántartásba.

Azonban, ha valamely tagállam kötelező nyilvántartásba vételt ír elő, az első albekezdésben említett hatóság vagy személy köteles minden intézkedést meghozni az ilyen nyilvántartásba vétel biztosítására.

(2) A nyilvántartásba vétel költségeit az eljárás során felmerülő költségeknek, illetve kiadásnak kell tekinteni.

29. cikk

Szakmai titoktartás

Mindazokat a személyeket, akik az 5., 8. és 30. cikkben előírt tájékoztatási eljárásokkal kapcsolatban információ fogadására vagy kiadására kötelesek, a 92/49/EGK irányelv 16. cikkében, illetve a 92/96/EGK irányelv 15. cikkében meghatározottakkal azonos módon a szakmai titoktartás kötelezettsége terheli, kivéve az igazságügyi hatóságokat, amelyekre a fennálló nemzeti jogszabályok vonatkoznak.

30. cikk

Harmadik országbeli biztosítóintézetek fióktelepei

(1) A 2. cikk e), f) és g) pontjában megadott meghatározások ellenére, valamint ezen irányelvnek az olyan biztosítóintézetnek valamely tagállamban lévő fióktelepére vonatkozóan, amelyeknek a központi irodája a Közösségen kívül található, a reorganizációs intézkedésekre és felszámolási eljárásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása érdekében:

- a) „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a fióktelep a 73/239/EGK irányelv 23. cikkének, illetve a 79/267/EGK irányelv 27. cikkének megfelelően engedélyt kapott; valamint
- b) „felügyeleti hatóságok” és „illetékes hatóságok”: annak a tagállamnak az ilyen hatóságai, amelyben a fióktelep engedélyt kapott.

(2) Amikor egy, a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező biztosítóintézetnek több mint egy tagállamban vannak fióktelepei, valamennyi fióktelepet függetlenül kell kezelni ezen irányelv alkalmazása során. E tagállamok illetékes hatóságai és felügyeleti hatóságai igyekeznek cselekményeiket összehangolni. A vagyonfelügyelők vagy felszámolók hasonlóképpen megkísérlik cselekményeiket összehangolni.

31. cikk

Ezen irányelv végrehajtása

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. április 20. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Az ezen irányelv alkalmazása során elfogadott nemzeti rendelkezések csak az (1) bekezdésben említett időpont után elfogadott, illetve megindított reorganizációs intézkedésekre vagy felszámolási eljárásokra vonatkoznak. Az ezen időpont előtt elfogadott reorganizációs intézkedésekre vagy megindított felszámolási eljárásokra továbbra is az a jog az irányadó, ami rájuk az elfogadás, illetve a megindítás időpontjában alkalmazandó volt.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyet az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

33. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2001. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök

N. FONTAINE

A. LINDH

MELLÉKLET

A 10. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT KÜLÖN NYILVÁNTARTÁS

1. Minden biztosítóintézet köteles központi irodájában külön nyilvántartást vezetni azokról az eszközökről, amelyeket a székhely szerinti tagállam szabályai szerint számított és befektetett biztosítástechnikai tartalékainak fedezetére használ.
2. Amennyiben valamely biztosítóintézet mind nem élet-, mind életbiztosítással foglalkozik, központjában köteles külön nyilvántartásokat vezetni mindkét üzletágra. Azonban amennyiben a tagállam engedélyezi a biztosítóintézetnek, hogy életbiztosítási fedezetet nyújtson, illetve hogy a 73/239/EGK irányelv A. mellékletének 1. és 2. pontjában felsorolt kockázatokra nyújtson fedezetet, rendelkezhet úgy, hogy az ilyen biztosítóintézetek összes tevékenységükről egyetlen nyilvántartást vezessenek.
3. A székhely szerinti tagállamban alkalmazandó szabályok szerint értékelt, nyilvántartásba vett eszközök összértéke semmilyen időpontban sem lehet kevesebb a biztosítástechnikai tartalékok értékénél.
4. Amennyiben valamely nyilvántartásba vett eszköz valamely hitelező vagy harmadik fél javára dologi jog hatálya alá tartozik, ami azt eredményezi, hogy az eszköz értékének ez a része nem áll rendelkezésre kötelezettségvállalások fedezetére, ezt a tényt fel kell venni a nyilvántartásba, és a rendelkezésre nem álló összeget nem szabad a 3. pontban említett összértékbe beszámítani.
5. Amennyiben valamely, a biztosítástechnikai tartalékok fedezetére alkalmazott eszköz valamely hitelező vagy harmadik fél javára dologi jog hatálya alá tartozik úgy, hogy nem felel meg a 4. pontban meghatározott feltételeknek, vagy amikor az ilyen eszköz valamely hitelező vagy harmadik fél javára jogcímfenntartás hatálya alá tartozik, vagy amikor a hitelező jogosult követelésének a biztosítóintézet követelésével szembeni beszámítására, az ilyen eszköznek a biztosítóintézet felszámolása esetén történő kezelését a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt módszerre tekintettel a székhely szerinti tagállam joga határozza meg, kivéve akkor, ha a 20., 21. vagy 22. cikk vonatkozik az adott eszközre.
6. Az 1–5. pont szerint a felszámolási eljárás megindításakor nyilvántartásba vett eszközök összetételét ezután nem szabad megváltoztatni, és a csak gépelési jellegű hibák javítása kivételével, a nyilvántartásokat semmiképpen sem szabad megváltoztatni, kivéve az illetékes hatóság engedélyével.
7. A 6. pontban foglaltaktól függetlenül a felszámoló köteles hozzáadni az említett eszközökhöz az ezekből származó hozamot, valamint a felszámolási eljárás megindítása, illetve a biztosítási kárigények kifizetésének időpontja vagy a portfólió esetleges átruházásának időpontja között az érintett biztosításfajta tekintetében kézhez vett tiszta díjbevétel összegét.
8. Ha az eszközök értékesítésének eredménye kevesebb, mint a nyilvántartásban becsült értékük, a felszámolót kötelezni kell ennek indoklására a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai előtt.
9. A tagállamok felügyeleti hatóságai kötelesek a megfelelő intézkedéseket meghozni, hogy biztosítsák e melléklet rendelkezéseinek biztosítóintézetek általi teljes körű alkalmazását.